

POCHOD PRO MOZEK brněnských parkinsoniků

„Krásný dobrý den, milí přátelé.

Pozdravujeme Vás z brněnského Filiánku a přinášíme Vám námět na akci, kterou pořádáme v rámci Národního týdne trénování paměti, konaného pod záštitou první dámy Evy Pavlové.

*Nedaleko Brna v Hlavním dómu Kateřinských jeskyní se nachází kultovní kámen z doby kamenné nazvaný **MozeK**. Byla na něm nalezena nejstarší jeskynní kresba v ČR, stará asi 7000 let.*

Vzdálenost od našeho Filiánku na Antonínské ulici je 33 kilometrů.

*Pojďme společně pro sebe něco udělat, protože trénování paměti je významně spjato i s fyzickým pohybem. Zkuste si v týdnu **23.3. - 29.3.2026** zaznamenat každý ušlý kilometr na vycházce či výletu a co hezkého jste zažili nám dejte vědět.“*

S Filiánkem, neziskovou brněnskou organizací zažíváme mnoho krásných chvil na ozdravných pobytech. Proto jsme přijali tuto výzvu a domluvili si vycházku v pátek 23.3. 2026 do bílovického polesí. I tam máme mnoho vzpomínek z dřívějších oblíbených vycházek. Na nádraží v Bílovicích n/svit. se nás sešlo devět. Někteří zde ještě nikdy nebyli, tak byl důvod k opakování.

Kousek od nádraží stojí dominantní památník S.K. Neumanna, který v této malebné obci prožil velkou část svého plodného života. Zde se zrodila jeho sbírka básní "Kniha lesů, vod a strání", v níž básník opěvuje bílovické lesy, žleby, seče, řeku i květenu. Naše první zastavení provázel silný studený vítr od řeky Svitavy, ale hrozba předchozích dnů o dešti nenaplnila, na počtu účastníků se však podepsala“.

se

Na druhém zastavení u Myslivny Lišky Bystroušky nás šumící les před větrem ochránil. Zavzpomínali jsme na její darebačiny a připomenuli si stejnojmennou operu Leoše Janáčka.

Upomínka na tohoto hudebního skladatele je u jeho studánky. Stejně jako nás ho příroda zaujala, což vyjádřil slovy: „Jak je les zde divukrásný.“

I když se les zatím nenápadně probouzel do zeleně, bylo možné zajímavosti přírody nejen sledovat, ale i mnohé si přečíst na turistických panelech.

A to byl už jen kousek k našemu cíli – jezírku pod pomníčkem Lidušky. Opuštěné děvčátko, které našel spisovatel Rudolf Těsnohlídek s přáteli na vycházce do Bílovických lesů. Na každém schodu vedoucím k pomníčku je zapsaná část textu, jak ho R. Těsnohlídek zaznamenal: „Leželo tu malé robátko, nahé, jen čepeček na hlavě a košilku rozhalenou na špinavé peřince.“

6. prosince 1924 byl za Těsnohlídkovy účasti pokácen v bílovickém polesí mohutný smrk, který byl o den později slavnostně převezen do Brna, aby se 13. prosince rozzářil na Náměstí Svobody před stovkami přihlížejících Brňanů. Byl vůbec prvním vánočním stromem republiky nejen u nás, ale na celém evropském kontinentu. Tato tradice je každoročně opakována dodnes.

U jezírka jsme si společně s Petrem Rezkem zazpívali píseň „S písní lesů, vod a strání“ a vydali se na zpáteční cestu.

K vlaku to nebylo daleko a ještě jsme stačili obdivovat nově zrenovované bílovické nádraží a jeho okolí.

Menší problém byl s automatem na jízdenky. Spolucestující nás upozornila, že ve vlaku jsou v některých vagonech tyto automaty také. O tom jsme se přesvědčili, když přijížděla nová souprava MORAVIA.

Čtyři vlaky, které si u českého výrobce prostředků hromadné dopravy Škoda Group objednal Jihomoravský kraj. Nejen vzhled, ale i pohodlný interiér nás příjemně překvapil.

*Po sečtení všech kilometrů jsme hlásili Filiánku ušlých **58,5 kilometru, jako bychom šli do Kateřinské jeskyně a zpět.***

Nastalo loučení po krásně prožitém dopoledni.

Těšíme se, že 6.5. 2026 navštívíme Kateřinskou jeskyni.

Zápis a foto: Eva Vernerová, 22.3 2026